

Scénář k rozhlasové reportáži

Jaroslav Rajnoch

„Když se ocitnete v nesprávný čas na nesprávném místě, nedopadá to dobře.“

Pod vedením Mgr. Bc. et Bc. Vladimíra Švarce zpracovali žáci ZŠ Rajnochovice Nikola Šefrnová, Tereza Vrajíková, Jan Fildán

Když se ocitnete v nesprávný čas na nesprávném místě, nedopadá to dobře. Takový příběh nám žákům Základní školy Rajnochovice vyprávěl pan Jaroslav Rajnoch, kterému je 72 let a vzpomínal na své strýce. Ti byli vystaveni tvrdé realitě počátečních let komunistické totality. Proti ní se na počátku 50. let zapojili v odbojových skupinách Hory Hostýnské a Libuše. Komunisté ale na stopu bratrů Rajnochů přišli.

„Maminku měli nemocnou a byla ve Zlíně v nemocnici. A oni na to čekali, oni na to čekali, že oni ji přijdou navštívit, protože už byla na smrtelné posteli, aby se s ní rozloučili.“

Příslušníci bezpečnosti vpadli do pokoje nemocnice, kde se snažili všechny bratry pochyťat. Vladimíra se jim nepodařilo zadržet a seskočil z druhého patra nemocnice. Schoval se pod kočárek a dál pokračoval na motorce. A tak to to popisuje pan Rajnoch:

„Šli s ním s tím kočárkem, a to nikdo ho neodhalil tehdá. Došel k němu, vzal si motorku, aji boty staříčkovi tam sebral a ujel na Rusavu.“

Strýc pana Rajnocha Rusavu znal a věděl, že po něm půjdou.

„Oni ho tam skutečně přijeli zabásnout, jenomže on se jim vysmekl a utekl hlavním vchodem z toho mlýna a někde je pozoroval z dálky a už se potom ukrýval.“

Vladimír se pokusil překročit státní hranice. Pokus se mu nepovedl. Na hranicích, kde na něho čekali příslušníci bezpečnosti, došlo k další dramatické situaci.

„Chtěli je tam také chytit, byla tam jakási přestřelka. Vrátili se zpátky, pak že půjdou na Slovensko.“

Vladimír se poté ukrýval u místních zemědělců. V Kladerubech žil u jedné paní, která mu chodila pro cigarety a pivo. Protože žila sama, přišlo jim to v obchodě podezřelé, a proto ji nahlásili. Když k ní přišla na udání kontrola, Vladimír stihl utéct a i dál se ukrýval u různých statečných lidí. Pan Rajnoch popisuje i další podrobnosti.

„A na něho bylo vyhlášené celostátní pátrání a odměna byla na něho vyhlášena na toho strýce, 300 tisíc naši mi říkali, 300 tisíc.“

Vladimír byl nakonec zatčen stejně jako jeho bratři Antonín a Jaroslav. Ti dostali tvrdé tresty, ale Vladimír ve svých 26 letech byl 4. září 1951 dokonce popraven.

Ani jsme nečekali, že nám pan Rajnoch řekne tak strhující příběh o svých strýcích, kteří bojovali za svobodu. A tím víc si uvědomujeme, jak vzácná je příležitost žít ve svobodném světě.